

<b>Målnummer:</b>	2202-02	<b>Avdelning:</b>	2
<b>Avgörandedatum:</b>	2004-08-19		
<b>Rubrik:</b>	En säljares felaktiga debitering av svensk mervärdesskatt för varor som inte omsatts i Sverige ger, oavsett de närmare omständigheterna, inte köparen rätt till avdrag för ingående skatt enligt 8 kap. 3 § mervärdesskattelagen.		
<b>Lagrum:</b>	<ul style="list-style-type: none"><li>• 8 kap. 2 § och 3 § mervärdesskattelagen (1994:200)</li><li>• 15 kap. 1 § och 7 § skattebetalningslagen (1997:483)</li><li>• Artikel 17.2 a i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund</li></ul>		
<b>Rättsfall:</b>	<ul style="list-style-type: none"><li>• RÅ 1984 1:67</li><li>• RÅ 1988 ref. 74</li><li>• EG-domstolens dom i mål C-342/87, Genius Holding, REG 1989 s. 4227</li><li>• EG-domstolens dom i mål C-454/98, Schmeink &amp; Cofreth, REG 2000 s. I-6973.</li></ul>		

---

**REFERAT**

MTU Telecom AB (bolaget) bedrev handel med mobiltelefoner m.m. I början av år 1998 köpte bolaget in mobiltelefoner från TBH-kanalen AB. Bolaget fakturerades inklusive mervärdesskatt. I deklARATIONER FÖR redovisningsperioderna januari, februari och mars månad 1998 gjorde bolaget avdrag för ingående skatt hänförlig till telefonerna med 760 000 kr, 5 748 920 kr respektive 1 065 750 kr. Telefonerna fakturerades vidare utan mervärdesskatt till bolagets moderbolag i Norge, varefter telefonerna exporterades till Hongkong.

Genom omprövning beslutade Skattemyndigheten i Jönköpings län den 7 juli 1998 att inte medge bolaget avdrag för ingående mervärdesskatt avseende från TBH-Kanalen AB förvärvade mobiltelefoner och påförde skattetillägg med 20 procent. Som motivering för beslutet angavs att de telefoner som köpts från TBH-kanalen AB inte omsatts i Sverige. Någon utgående mervärdesskatt skulle därför inte ha utgått på fakturorna från TBH-kanalen AB, varför bolaget inte hade möjlighet att yrka avdrag för ingående skatt.

Bolaget överklagade skattemyndighetens beslut och yrkade i första hand att redovisningen skulle fastställas i enlighet med avgivna mervärdesskattedeclarationer. I andra hand yrkade bolaget att skattetillägg inte skulle påföras. Bolaget yrkade vidare ersättning för sina kostnader för biträde i målet.

Länsrätten i Jönköpings län (1999-03-17, ordförande Ivarsson) yttrade: Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt - Bolaget har inte gjort gällande att mobiltelefonerna har funnits i Sverige. Med hänsyn härtill och till övriga omständigheter finner länsrätten att de inte har omsatts i landet och att mervärdesskatt därför rätteligen inte skall betalas för dem enligt 1 kap. 1 § mervärdesskattelagen (1994:200), ML. Huvudfrågan i målet blir därför om bolaget trots detta har rätt till avdrag för debiterad ingående mervärdesskatt. Enligt ordalydelsen av 8 kap. 2 § ML föreligger ingående skatt definitionsmässigt (endast) om omsättningen har medfört skattskyldighet för leverantören av varan. Regeringsrätten har dock i avgörandet RÅ84 1:67 medgivit ett bolag avdrag för ingående skatt som betalats till ett annat bolag

fastän detta inte var skattskyldigt till mervärdesskatt. Regeringsrätten anförde att omständigheterna inte gav vid handen att det första bolaget haft grundad anledning ifrågasätta huruvida det andra bolaget var skattskyldigt. Utgången i rättsfallet RÅ 1988 ref. 74 stämmer emellertid överens med ovannämnda definition av ingående mervärdesskatt. Regeringsrätten anförde följande. De rättigheter m.m. som bolaget B förvärvade genom avtal den 28 september 1980 utgjorde inte skattepliktiga varor enligt mervärdesskattelagen. Med hänsyn härtill och då annat inte framkommit än att det av bolaget A betalade beloppet 11 730 kr återförts till detta bolag genom avräkning mot obetalda skatter, har bolaget B inte rätt till avdrag för samma belopp såsom ingående mervärdesskatt. - Länsrätten utgår från att skattemyndigheten inte avkräver TBH-Kanalen AB utgående skatt för mobiltelefonerna. Under denna förutsättning synes omständigheterna i förevarande mål överensstämma i allt väsentligt med de som förelåg i RÅ 1988 ref. 74. Länsrätten finner mot bakgrund härav och med hänsyn till övriga omständigheter att bolaget inte är berättigat till avdrag för ingående mervärdesskatt för mobiltelefonerna. Överklagandet kan således inte bifallas i denna del. - Skattetillägg - Enligt 15 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) skall en särskild avgift (skattetillägg) tas ut, om en skattskyldig på något annat sätt än muntligen under förfarandet har lämnat en uppgift till ledning för beskattningen och uppgiften befinns oriktig. Av 15 kap. 7 § samma lag framgår att den skattskyldige skall befrias helt från skattetillägg om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller liknande förhållande att den framstår som ursäktlig, om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till uppgiftens art eller någon annan särskild omständighet eller om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut skattetillägget. - Länsrätten gör följande bedömning. - Bolaget har formellt sett lämnat en oriktig uppgift till ledning för beskattningen genom att inte omnämna att mobiltelefonerna inte omsatts i Sverige. Av utredningen i målet framgår emellertid inte att bolaget känt till detta förhållande. Enligt länsrättens mening kan det inte heller sägas att bolaget borde ha gjort några efterforskningar om det med hänsyn bl.a. till att leverantören var ett svenskt bolag. Mot bakgrund härav framstår den oriktiga uppgiften som ursäktlig varför bolaget från skattetillägg. - Ersättning för biträdeskostnader - Bolaget yrkar ersättning för biträdeskostnader med 92 425 kr. - Enligt 3 § lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m., skall den skattskyldige beviljas ersättning för kostnader som han haft i mål eller ärende för ombud eller biträde, utredning eller annat som skäligen behövts för att ta till vara hans rätt. För att ersättningen skall beviljas krävs att någon av följande tre förutsättningar är uppfyllda: den skattskyldige vinner helt eller delvis bifall till sina yrkanden, ärendet eller målet avser fråga som är av betydelse för rättstillämpningen eller det föreligger synnerliga skäl för ersättning. Av 5 § andra stycket framgår att ersättning får jämkas om den skattskyldige vinner bifall endast till en del av sina yrkanden i ärendet eller målet, såvida inte övriga yrkanden är av endast ringa betydelse. - Länsrätten gör följande bedömning. - Bolaget har fått delvis bifall till sina yrkanden, varför ersättning för biträdeskostnader skall utgå enligt huvudregeln. Ersättningen får dock jämkas enligt 5 §. Länsrätten finner att bolaget skäligen bör få ersättning med 10 000 kr för sina kostnader. - Länsrätten avslår överklagandet i fråga om avdrag för ingående mervärdesskatt. - Länsrätten befriar bolaget från skattetillägget. - Länsrätten tillerkänner bolaget ersättning för biträdeskostnader med 10 000 kr.

Bolaget fullföljde sin talan. Bolaget yrkade vidare ersättning med 25 000 kr för kostnader i länsrätten samt med 99 300 kr för kostnader i kammarrätten.

Även skattemyndigheten överklagade och yrkade för sin del att kammarrätten, med ändring av länsrättens dom, skulle fastställa myndighetens beslut att påföra bolaget skattetillägg med 1 514 934 kr. Skattemyndigheten yrkade vidare att bolaget inte skulle tillerkännas någon ersättning för sina kostnader i länsrätten. Om kammarrätten inte biföll yrkandet om skattetillägg, yrkade myndigheten i andra hand att ersättningen för kostnader i länsrätten skulle

begränsas till skäliga 4 000 kr.

Part bestred motparts yrkanden.

Kammarrätten i Jönköping (2002-02-08, Alkman, Falkelius, Svensson, referent) yttrade: Bolaget anför huvudsakligen följande. - Avdragsrätt för ingående skatt - Det föreligger inte någon skillnad mellan skattskyldighetsbegreppet i gamla mervärdeskattlagen (GML) och den nya mervärdesskattelagen (ML). Däremot finns en skillnad beträffande skattepliktsbegreppet. I GML var varan eller tjänsten skattepliktig. I ML är omsättningen skattepliktig. Tillkomsten av ML ändrade inte möjligheten att tillämpa RÅ84 1:67 och RÅ 1988 ref. 74. - Det kan inte krävas att köparen skall känna till var varorna finns när transporten påbörjas. Köparen måste kunna lita på säljarens uppgifter. De aktuella leveranserna avser mobiltelefoner som har funnits i Danmark hela tiden. Någon omsättning har inte skett i Sverige. Leverantören var därför inte skattskyldig för omsättningen. Vid revision hos leverantören TBH-Kanalen AB har det visat sig att leverantören lämnat felaktiga uppgifter om leveransen av varorna. Vad leverantören uppgav avseende försäljningen föranledde inte bolaget att tro annat än att varorna transporterades från leverantörens lager i Sverige och att försäljningen därför skulle beläggas med svensk mervärdesskatt. Inte heller fakturornas utformning var sådan att den debiterade mervärdesskatten hade bort ifrågasättas. Bolaget var i god tro angående TBH-Kanalen AB:s skattskyldighet. Avdrag skall därför medges för ingående mervärdesskatt. Varken lag, förarbeten eller praxis föreskriver undersökningsplikt för köparen vid transportköp. Bolaget saknade anledning att tro annat än att varor från en svensk leverantör levererades från Sverige. - Skattetillägg - De aktuella mobiltelefonerna har inte varit föremål för brottslig hantering, inte heller har bolagets företrädare delgetts misstanke om skattebrott. Omsättningen av mobiltelefonerna har inte inneburit någon vinst. Bolaget har hela tiden utgått från att det var fråga om transportköp, varför platsen för leverans och leveransvillkor saknar betydelse. Bakgrunden till transaktionerna med mobiltelefonerna är följande. Bolaget handlar normalt inte med mobiltelefoner utan med tillbehör därtill. Eftersom deras moderbolag hade förlorat en stor kund försökte de få till stånd en affär som kunde höja omsättningen. Moderbolaget fick kontakt med TBH-Kanalen AB som erbjöd försäljning av mobiltelefoner men inte utan att debitera mervärdesskatt. Affären gjordes inte av skatteskäl utan av likviditetsskäl från TBH-Kanalen AB:s sida. Transaktionen kan inte betecknas som karusellhandel. Den eventuella kunskap om transaktionen som fanns i moderbolaget kan inte anses ha "smittat" andra bolag i koncernen. Det saknas stöd i såväl lag som praxis för skattemyndighetens uppfattning att alla bolag inom en koncern kan anses ha samma kännedom om ett förhållande. För det fall grund för eftergift av skattetillägget inte anses föreligga, skall det undanröjas eftersom det står i strid med artikel 6 i Europakonventionen. I vart fall skall skattetillägget sättas ned med hänsyn till proportionalitetsprincipen i konventionen.

Skattemyndigheten anför huvudsakligen följande. - Avdragsrätt för ingående skatt - Definitionen av ingående skatt i 8 kap. 2 § ML fanns inte i GML. En direkt förutsättning för att ingående skatt skall föreligga är att den hänförs till ett förvärv, som medfört skattskyldighet för säljaren. Att avdragsrätten inte är beroende av köparens goda tro stöds av Kammarrättens i Jönköping dom den 8 september 1997 i mål nr 2927-1996. De ifrågavarande telefonerna har inte omsatts i Sverige av leverantören TBH-Kanalen AB. Någon avdragsgill ingående skatt har därför inte uppkommit för bolaget. Även om förekomsten av god tro skall tillmätas betydelse saknas sådan i bolagets fall. - Skattetillägg - Genom att tillgodogöra sig avdrag för ingående skatt har bolaget lämnat en oriktig uppgift. Enligt skattemyndighetens uppfattning saknas skäl för eftergift av följande skäl. Trots vad som angivits på fakturorna levererades mobiltelefonerna aldrig till bolagets adress i Sverige. Detta kan inte bolaget ha varit omedvetet om. Enbart denna omständighet borde ha medfört en undersökningsplikt för bolaget. Det är inte tillräckligt att bolaget konstaterat att inköpet gjordes från ett svenskt bolag. Bolaget avyttrade senare

mobiltelefonerna till moderbolaget i Norge utan att debitera utgående mervärdesskatt. För att kunna hävda skattefri export hade det varit nödvändigt för bolaget att ta reda på hur det förhållit sig med leveransen såväl till som från bolaget. En sådan undersökning hade visat att varorna aldrig funnits i Sverige. Under den aktuella tiden (januari-mars 1998) hade bolaget endast lager i Danmark. Det måste naturligtvis ha varit känt för bolaget, liksom att någon leverans aldrig skedde till bolagets svenska adress. Bolaget borde till följd därav också ha varit medvetet om att mervärdesskattedebiteringen från TBH-Kanalen AB var felaktig. Polisförhör med företrädare för bolaget, dess moderbolag i Norge och TBH-Kanalen AB bekräftar att både bolaget och dess moderbolag kände till att faktureringen via bolaget gjordes av skattemässiga skäl. Upplägget följer det mönster som är typiskt för sådan karusellhandel inom EU som syftar till att pressa ned marknadspriset genom obehöriga avdrag eller återbetalningar av mervärdesskatt.

Kammarrätten gör följande bedömning. - Avdragsrätt för ingående skatt - I målet är ostridigt att mobiltelefonerna i fråga inte har varit föremål för sådan omsättning inom landet som krävs för att skatteplikt skall föreligga. Härav följer att bolaget, oavsett om bolaget har varit i god tro eller ej, saknar rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt. Bolagets yrkande härom skall därför avslås. - Skattetillägg - Lika med länsrätten finner kammarrätten att bolaget har lämnat sådan oriktig uppgift som föranleder att bolaget skall påföras skattetillägg. Regeringsrätten har slagit fast att det svenska skattetilläggsförfarandet är förenligt med artikel 6 i Europakonventionen (RÅ 2000 ref. 66). Det föreligger därför inte skäl att undanröja eller sätta ned påfört skattetillägg med hänsyn till Europakonventionens krav. Fråga uppkommer härefter om skäl för eftergift av skattetillägget föreligger. Det förhållandet att bolaget vid tidpunkten i fråga saknade lager i Sverige samt den för bolaget kända omständigheten att någon leverans till den svenska adress som angivits på fakturorna aldrig ägde rum, borde enligt kammarrättens mening rimligen föranlett bolaget att undersöka omständigheterna kring leveransen. Den oriktiga uppgiften framstår mot bakgrund härav inte som ursäktlig. Den omständigheten att leverantören var ett svenskt bolag medför inte i sig någon annan bedömning. Eftersom det inte heller i övrigt har framkommit omständigheter som gör att grund för eftergift föreligger skall skattemyndighetens överklagande bifallas. - Ersättning för skattskyldigs kostnader i målet - Bolagets överklagande bifölls delvis av länsrätten varvid bolaget tillerkändes viss jämkad ersättning för sina kostnader i den instansen. Med hänsyn till utgången i kammarrätten saknas skäl att låta länsrättens beslut i ersättningsfrågan bestå samt att bevilja ersättning för i kammarrätten uppkomna kostnader. Skattemyndighetens yrkande att bolaget inte skall tillerkännas ersättning för kostnader i länsrätten skall därför bifallas och bolagets yrkande om ersättning för kostnader i kammarrätten avslås. - Kammarrätten avslår bolagets yrkande om avdrag för ingående mervärdesskatt. - Kammarrätten fastställer, med ändring av länsrättens dom, skattemyndighetens beslut den 7 juli 1998 att påföra bolaget skattetillägg. - Kammarrätten bifaller, med ändring av länsrättens dom, skattemyndighetens yrkande att bolaget ej skall tillerkännas ersättning för kostnader i länsrätten och avslår bolagets yrkande om ersättning för kostnader i kammarrätten.

Bolaget överklagade och yrkade att avdrag för ingående mervärdesskatt skulle medges och i andra hand att något skattetillägg inte skulle utgå. Bolaget yrkade vidare ersättning för sina kostnader i länsrätten och kammarrätten i enlighet med det i kammarrätten framställda kostnadsyrkandet samt för kostnader i Regeringsrätten med 113 000 kr. Bolaget anförde bl.a. följande. Överenskommelsen om inköp av mobiltelefonerna ingicks i praktiken av säljaren och bolagets norska moderbolag. Eftersom det av likviditetsskäl var ett absolut krav från säljarens sida att denne kunde debitera svensk mervärdesskatt gick bolaget in som köpare i stället för det norska moderbolaget. Telefonerna såldes omedelbart vidare till det norska moderbolaget. Den omständigheten att fel leveransadress angetts i fakturorna saknar betydelse i fråga om rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt. Enligt

Riksskatteverkets Handledning för mervärdesskatt hade köparen inte någon mer omfattande utredningsskyldighet vad gäller frågan om det förelegat skattskyldighet för den som debiterat skatten. Säljaren har inte kunnat reglera någon del av den felaktigt debiterade mervärdesskatten.

Skatteverket ansåg att överklagandet skulle avslås. Verket ansåg vidare, för det fall att bolaget skulle beviljas ersättning för sina kostnader i Regeringsrätten, att 25 000 kr kunde anses skäligt. Verket anförde bl.a. följande. Vid revision hos säljaren framkom att mobiltelefonerna vid tidpunkten för försäljningen inte fanns i Sverige och därför inte kan anses omsatta inom landet. Frågan är om bolaget har rätt till avdrag för belopp som upptagits som mervärdesskatt i fakturor till bolaget trots att dessa fakturor avser omsättning utom landet. Vid införandet av ML, ändrades definitionen av ingående skatt. Av 8 kap. 2 § första stycket ML framgår att ingående skatt numera är kopplad till säljarens skattskyldighet för omsättningen och inte, såsom fallet var enligt den upphävda lagen (1968:430) om mervärdesskatt, till förvärvarens verksamhet. Ett belopp som i faktura angetts som mervärdesskatt men som avser omsättning utom landet kan därför inte utgöra ingående skatt hos förvärvaren och någon rätt till avdrag föreligger inte. Bestämmelsen i 8 kap. 2 § första stycket i kombination med 8 kap. 3 § ML har ansetts motsvara artikel 17.2 a i sjätte mervärdesskattedirektivet (77/388/EEG), se SOU 1994:88 s. 227. EG-domstolen har i två domar (mål C-342/87, Genius Holding, REG 1989 s. 4227, och mål C-454/98, Schmeink & Cofreth, REG 2000 s. 1-6973) funnit att artikel 17.2 a i direktivet medför att rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt är begränsad till att gälla enbart skatt som hör ihop med transaktioner för vilka skattskyldighet uppkommer. Rätt till avdrag föreligger därför inte, inte ens om förvärvaren varit i god tro. Även om god tro skulle tillmätas betydelse saknas sådan i bolagets fall. Varorna levererades aldrig till den svenska adress som angetts på fakturorna. Det borde därför ha varit uppenbart för bolaget, som saknade lager i Sverige, att fakturorna var felaktiga.

Regeringsrätten höll muntlig förhandling i målet varvid bolaget yrkade att förhandsavgörande skulle inhämtas från EG-domstolen. Bolaget tillade vidare bl.a. följande. Det kan inte anses utrett att telefonerna inte funnits i Sverige. Ericsson använde säljaren som exklusiv distributör av Ericsson-telefoner i Sverige och varupartierna utgjordes av sådana telefoner. Bolagets verkställande direktör fick vid kontroll hos bolagets styrelseordförande - tillika verkställande direktör i det norska moderbolaget - uppfattningen att allt var i sin ordning. - Bolaget begärde ersättning med 4 800 kr för kostnader för inställelsen vid den muntliga förhandlingen.

Regeringsrätten (2004-08-19, Sandström, Ersson, Dexe, Nord, Stävberg) yttrade: Skälen för Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten finner inte skäl att inhämta förhandsavgörande från EG-domstolen.

Enligt 8 kap. 3 § första stycket ML får den som bedriver en verksamhet som medför skattskyldighet göra avdrag för den ingående skatt som hänför sig till förvärv eller import i verksamheten. Ingående skatt utgörs enligt 8 kap. 2 § första stycket ML av beloppet av den skatt enligt ML som hänför sig till ersättning för förvärv av varor eller tjänster, om omsättningen medfört skattskyldighet för den från vilken varorna eller tjänsterna förvärvats.

Nämnda bestämmelser skall tolkas mot bakgrund av artikel 17.2 a i sjätte mervärdesskattedirektivet. EG-domstolen har uttalat att rätten till avdrag för ingående skatt är begränsad till att gälla endast skatt som skall betalas enligt gällande lag, dvs. skatt som hör ihop med en mervärdesskattepliktig transaktion eller skatt som har betalats inom ramen för skattskyldigheten (mål C-454/98, Schmeink & Cofreth, punkt 53, med hänvisning till mål C-342/87, Genius Holding, punkt 13).

För att bolaget skall ha rätt till avdrag för ingående skatt krävs således att säljarens debitering av mervärdesskatt varit korrekt. En förutsättning för avdrag är därmed att telefonerna omsatts i Sverige. Bolaget har tidigare i

processen godtagit att någon sådan omsättning inte skett men har vid den muntliga förhandlingen i Regeringsrätten gjort gällande att telefonerna kan ha levererats från plats i Sverige. Mot bakgrund av vad som i övrigt förekommit i målet finner Regeringsrätten att denna uppgift inte kan läggas till grund för bedömningen. Bolaget saknar följaktligen rätt till avdrag för ingående skatt.

Regeringsrätten finner vidare att bolaget lämnat sådana uppgifter som utgör grund för att påföra skattetillägg. Vid denna bedömning uppkommer frågan om det finns förutsättningar att befria bolaget från skattetillägg. Enligt den i målet aktuella lydelsen av 15 kap. 7 § skattebetalningslagen skall den skattskyldige befrias helt från skattetillägg bl.a. om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens art eller någon annan särskild omständighet eller om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut skattetillägget.

Det är ostridigt att bolagets avtal med säljaren ingicks för att säljaren av likviditetsskäl skulle kunna debitera svensk mervärdesskatt. Bolaget har till sitt fredande hänvisat bl.a. till att det varit i god tro beträffande säljarens rätt att debitera mervärdesskatt och att vissa åtgärder vidtagits för att säkerställa att allt gått rätt till. Vad dessa åtgärder närmare inneburit har inte angetts och de får - med beaktande av de speciella förutsättningarna för bolagets medverkan och att det rört sig inte om enstaka utan ett större antal transaktioner - i vart fall betraktas som otillräckliga. Mot denna bakgrund finner Regeringsrätten att det inte finns grund för att befria bolaget från skattetillägg.

Anledning saknas att bevilja bolaget ersättning enligt lagen om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. för kostnader i länsrätten och kammarrätten. Däremot bör ersättning beviljas för kostnader i Regeringsrätten med skäliga 25 000 kr.

Enligt 15 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) får enskild part som inställt sig till muntlig förhandling vid förvaltningsdomstol tillerkännas ersättning av allmänna medel för kostnad för resa och uppehälle, om rätten finner att han skäligen bör ersättas för sin inställelse. Regeringsrätten finner inte skäl föreligga att tillerkänna bolaget ersättning för inställelsekostnader med anledning av den muntliga förhandlingen i Regeringsrätten.

Regeringsrättens avgörande. Regeringsrätten avslår yrkandet om inhämtande av förhandsavgörande från EG-domstolen.

Regeringsrätten avslår överklagandet.

Regeringsrätten beviljar bolaget ersättning av allmänna medel för kostnader i Regeringsrätten med 25 000 kr.

Regeringsrätten avslår yrkandet om ersättning för kostnader i samband med inställelsen vid den muntliga förhandlingen i Regeringsrätten.

Föredraget 2004-05-12, föredragande Hogendoorn, målnummer 2202-02

---

**Sökord:** Mervärdesskatt; EG-rätt

**Litteratur:** SOU 2002:74 s. 563-564 och 618-619; prop. 1968:100 s. 140

---